

ringer i pantebreve udelukkende skal varetages af Låne- og Sparekassen for Offentligt Ansatte, medens Arbejdernes Landsbank skal tage sig af alle andre forvaltningsopgaver. En sådan beslutning er dels diskriminerende i forhold til andre pengeinstitutter, og dels må det forventes, at fjernelse af konkurrencemomentet vil resultere i, at lønmodtagerne ikke får den højest mulige forrentning, som omtales i § 6, stk. 1.«

Ved 1. behandling blev lovforslaget afvist af såvel arbejdsministeren som ordførerne fra S, SF og RV, mens Alfred Hansen (DR) henviste til det *forslag til folketingsbeslutning om frigivelse af de af Lønmodtagernes Dyrtidsfond forvaltede midler*, som han selv var medforslagsstiller til (se nærmest følgende sag).

Arbejdsmarkedsudvalget afgav ikke betænkning over forslaget til folketingsbeslutning.

3. Forslag til folketingsbeslutning om frigivelse af de af Lønmodtagernes Dyrtidsfond forvaltede midler (*Alfred Hansen (DR), Ib Christensen (DR) og Mølgaard (DR)*).

Fremsat $\frac{7}{4}$ F.sp. 9390 Forslag som fremsat A. sp. 4739
1. beh. $\frac{7}{4}$ - - 9750

Partiernes ordførere: Ole Thomsen (S), Bertel Haarder (V), Dyremose (KF), Lawaetz (FP), Lilli Gyldenkilde (SF), Bolvig (RV), Mimi Jakobsen (CD), Kurt Hansen (VS), Poul H. Møller (KrF) og Alfred Hansen (DR).

Efter 1. behandling henvist til arbejdsmarkedsudvalget.

I forslaget til folketingsbeslutning opfordredes regeringen til at fremsætte forslag til lov om ændring af lov nr. 7 af 9. januar 1980 om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, hvorefter der skulle skabes mulighed for, at lønmodagere, for hvem der er indbetalt beløb i medfør af dyrtidsindbetalingsloven, kunne *forlange udbetaling af beløbet* med tillæg af, hvad der var tilskrevet lønmodtagerens konto i medfør af § 7 i loven om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, efter følgende retningslinjer:

Beløbet skulle efter anmodning udbetales til lønmodtageren i rater, for hvilke finansministeren skulle bemyndiges til at fastsætte størrelse og forfaldstidspunkter inden for